

За све оне вољне да размишљају својом главом јасно је да се може живети једино од производње, а не увоза из Европске уније. За илустрацију погледајмо само потез градоначелника Београда Драгана Ђиласа из ДС-а, по струци машинског инжењера, који увоз 30 трамваја из Шпаније по цени од 80 милиона евра оправдава 'улепшавањем Београда'.

На страну да су чешки трамваји два пута јефтинији, али поставља се једно друго фундаментално питање: да ли инжењер Ђилас зна да се у Србији одавно производе шинска возила и да је могуће произвести трамвај који није свемирска технологија. Сваки инжењер ће знати да је савршено могуће, уз добру државну организацију и подршку ангажовати на пример пројектанте из фабрике вагоне за основу, из Икаруса за каросерију, а из Севера из Суботице за погонске моторе. Пројекат сигурно могу подржати електроинжењери са два врхунска електротехничка факултета у Србији. Или, ми изгледа инжењере школујемо само да раде на западу или у политици као Ђилас или као трговци у представништвима европских фирми које нам продају све, па и оно што можемо сами произвести?

Узгред, заговорнике неолибералног концепта немешања државе у привреду треба упутити на немачку канцеларку Ангелу Меркел и њено ангажовање за спас Опела и условљавања сваког договора да се не затвори ниједна фабрика у Немачкој. И Немцима је одавно јасно да их само производња а не услужне делатности, а далеко било увоз, може извести из кризе.

А код нас, уместо подршке пројектима производње, узимају се кредити за увоз који морају да се врате од неке производње и то са каматама, а постојећа производња је мања из године у годину, док је дуг све већи. Не може се довека живети од кредита ММФ-а, као што се изгледа неким чини. Наравно да ће после отплате камата цена једног трамваја бити већа од 3 милиона евра, а сигурно је да би се могао направити у Србији за далеко мање пара.

Не може се живети од чланства у ЕУ

Пише: Драган П. Петровић
четвртак, 05 новембар 2009 16:30

Бојим се да, ако овако настави да се ради у Србији, ни чукунунуци Драгана Ћиласа ни било чији други, неће моћи отплатити дуг у који нас уваљују политичари који не размишљају.

И док се све ово може очекивати од политичара без имало знања економије и технологије и производње, не може и не сме се очекивати толико непознавање економије од инжењера и интелектуалаца. Међутим, поставља се питање да ли у земљи, у којој се од чланства у Европској унији очекује добар живот само од продаје услуга, а не од производње, може уопште необавештеном народу објаснити каквим га стазама воде људи који нису ни добри инжењери, а још мање добри економисти, па ни политичари?

Не може се живети од чланства у ЕУ, а не би требало ни од продаје истог слуђеном народу у Србији. Срамота ме је што неке моје колеге инжењери на позицијама моћи у Србији не схватају ово. Разумем да на кратке стазе и они и њихове породице, па и странке могу живети од политике, али питање је да ли они схватају да својим деловањем стварају околину која није добра ни за кога у Србији, па неће бити добра ни за њихове потомке.

(Аутор је дипломирани машински инжењер са више од две деценије искуства у конструисању машина и делова у Србији, Канади и САД)